

РЕШЕНИЕ

№ 253

гр. Пазарджик, 28.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПАЗАРДЖИК, VI ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на тринадесети февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Николинка Н. Попова

при участието на секретаря Десислава Буюклиева
като разгледа докладваното от Николинка Н. Попова Гражданско дело № 20225220100492 по описа за 2022 година

Производството е образувано по искова молба подадена от „и „ ЕООД ЕИК **, със седалище и адрес на управление : гр. ** представлявано от управителя Е. Б. П. против „Ф**с „ ЕООД ЕИК **, със седалище и адрес на управление : гр. Пазарджик, ул. „** представлявано от управителя Б. П. , в която се твърди, че на 01.09.2021 г. е сключен Договор за услуги между „и“ ООД, в качеството на възложител и „Ф**с“ ЕООД, в качеството на изпълнител, с предмет предоставяне на услуги по дигитален маркетинг, съгласно договорените условия, срокове и възнаграждения за отделните услуги. Страните се били договорили изпълнителят да предоставя услуги по дигитален маркетинг и реклама, описани изрично в Приложение № 1 „Описание на услугите“ към Договор за услуги от 01.09.2021 г., които да бъдат заплащани авансово и на абонаментен принцип от възложителя по договора до 10-то число на текущия месец, съгласно договореното в Приложение № 2 „Оферта“ към Договор за услуги от 01.09.2021 г. Твърди се , че на 01.11.2021 г. е изпратено уведомление за прекратяване на Договор за услуги от 01.09.2021 г. до посочените в чл. 32 от Договора имейл адреси за кореспонденция, като процедурата по прекратяване била протекла законосъобразно, съгласно разпоредбата на чл. 15.4. от Договора, според която договорът следва да се счита за окончателно прекратен от 01.12.2021 г.

Твърди се , че съгласно Приложение № 1 „Описание на услугите", което е неразделна част от Договор за услуги от 01.09.2021 г., Изпълнителят е следвало да предостави подробно описаните услуги по дигитален маркетинг, а съгласно Приложение № 2 „Оферта", което е неразделна част от Договор за услуги от 01.09.2021 г., Изпълнителят е следвало да получи следното възнаграждение, дължимо авансово и на месечна база, за предоставени услуги: I. Поддръжка на Социални профили - 1 000.00 (хиляда) лева/месец без

ДДС; Community Management в Discord - 1 000.00 (хиляда) лева/месец без Newsletter - 1 000.00 (хиляда) лева/месец без ДДС; Базова SEO Оптимизация - 1 000.00 (хиляда) лева/месец без ДДС. Общо: 4 000.00 (четири хиляди) лева/месец без ДДС или 4 800.00 (четири хиляди и осемстотин) лева/месец с ДДС.

Твърди се, че в изпълнение на договореното в Приложение № 2 „Оферта“ към Договора за услуга от 01.09.2021 г. във връзка с чл. 9 от Договора, Възложителят е извършвал следните плащания в периода на действие на същия, както следва: 4 800.00 лева (четири хиляди и осемстотин лева) с ДДС, извършено на дата 08.09.2021 г., представляващо авансово възнаграждение за месец Септември.2021 г., съгласно издадена Фактура № 118/30.08.2021 г. от Изпълнителя; 4 800.00 лева (четири хиляди и осемстотин лева) с ДДС, извършено на дата 11.10.2021 г., представляващо авансово възнаграждение за месец Октомври.2021 г., съгласно издадена Фактура № 130/06.10.2021 г. от Изпълнителя; 4 800.00 лева (четири хиляди и осемстотин лева) с ДДС, извършено на дата 10.11.2021 г., представляващо авансово възнаграждение за месец Ноември.2021 г., съгласно издадена Фактура № 137/02.11.2021 г. от Изпълнителя. Ищецът поддържа, че цялостният размер на извършените плащания по сключения Договор възлиза на 14 400.00 лева (четиринадесет хиляди и четиристотин лева) с ДДС. Твърди се, че начинът на формиране на дължимата цена за изпълнение на четирите типа услуги, както са описани в Приложение № 1 към Договора, предполага, че се дължи отделно възнаграждение за всеки отделен вид услуга. Поддържа, че този извод кореспондира и бива потвърден от начина, по които услугите по Договора биват фактурирани от Изпълнителя, а именно по пера, като за всеки отделен тип услуга Изпълнителят начислява съответната сума, посочена в Приложение № 2 към Договора.

Твърди се обаче, че фактическата обстановка по изпълнението на Договора обуславя две основни положения по начина на предоставяне на услугите, а именно услуги, които са предоставени частично и такива, които не са предоставени изобщо, за които е налице пълно неизпълнение. Формулираните услуги в Приложение № 1 към Договора са предоставяни в различен обем и качество за периода на действие на Договора за услуги от 01.09.2021 г. В исковата молба е представена подробна разбивка за начина на изпълнение на отделните услуги по точки. Твърди се, че авансово платените суми към изпълнителя възлизат в общ размер на 14400,00 лева с ДДС, от които паричният еквивалент на предоставените услуги възлиза в общ размер на 2160,00 с ДДС, като при това положение сумите подлежащи на връщане поради неизпълнение по договора възлизат в общ размер на 12240 лева с ДДС, разделени по съответните месеци, подробно описани в табличен вид в ИМ. Твърди се, че на 03.02.2022 г. е изпратена покана за доброволно изпълнение до ответника до посочените в чл. 32 от процесния договор за услуги имейл адреси за кореспонденция, чрез която ответникът е уведомен за дължимите суми, подлежащи на възстановяване на основание чл. 55, ал. 1, пр. 2 от ЗЗД, посочени по размер и основание В изпратената ПДИ е бил указан 7-дневен срок за доброволно изпълнение, считан от датата на получаването ѝ, в който длъжникът следва да погаси задължението си, както и банкова сметка, по която да бъдат преведени дължимите суми. На 04.02.2022 г. в 17:35 часа е получено потвърждение от процесуалния представител на ответника, че изпратената Покана за доброволно изпълнение

е получена редовно на дата 03.02.2022 г., но е получен отговор от процесуалния представител на ответника, заявявайки че приемат претенцията за неоснователна и съответно отказват да заплатят доброволно дължимите суми по поканата за доброволно изпълнение. До изтичането на срока за доброволно изпълнение, а именно 11.02.2022 г. ответникът „Ф**с“ ЕООД не е възстановил посочените по- горе суми.

Затова се моли съдът да постанови решение, с което да осъди „Ф**с“ ЕООД, ЕИК: **, да заплати на „и“ ООД, ЕИК: **, причинените имуществени вреди, възлизащи в общ размер на 12 240.00 лева (дванадесет хиляди двеста и четиридесет лева) с ДДС, настъпили поради получаване на парични суми на неосъществено основание по сключен Договор за услуги от 01.09.2021 г., ведно с обезщетение в размер на законната лихва върху главницата за периода от дата на получаване на поканата за доброволно изпълнение от ответника - 03.02.2022 г. до окончателно изплащане на вземането на основание чл. 55, ал. 1, предл. 2 ЗЗД, а в условията на евентуалност осъдителни искиове с правна квалификация по чл. 59 ЗЗД и чл. 79, ал. 1, предл. 2 ЗЗД, да бъде осъдено ответното дружество да заплати сумата в размер на 3 960.00 лева (три хиляди деветстотин и шестдесет лева) с ДДС, представляващи суми за месец Септември. 2021 г., дължими въз основа на заплатена в цялост Фактура № 118/30.08.2021 г. на обща стойност от 4 800.00 лева (четири хиляди и осемстотин лева) с ДДС, които представляват частичен размер от цялостната претенция в размер на 12 240.00 лева (дванадесет хиляди двеста и четиридесет лева) с ДДС, представляващи платени суми на неосъществено основание по Договор за услуги от 01.09.2021 г., ведно с обезщетение в размер на законната лихва върху главницата за периода от дата на получаване на поканата за доброволно изпълнение от ответника - 03.02.2022 г. до окончателно изплащане на вземането. На основание чл. 55, ал. 1, предл. 2 ЗЗД, а в условията на евентуалност осъдителни искиове с правна квалификация по чл. 59 ЗЗД и чл. 79, ал. 1, предл. 2 ЗЗД, да бъде осъдено ответното дружество да заплати сумата в размер на 3 960.00 лева (три хиляди деветстотин и шестдесет лева) с ДДС, представляващи суми за месец Октомври. 2021 г., дължими въз основа на заплатена в цялост Фактура № 130/06.10.2021 г. на обща стойност от 4 800.00 лева (четири хиляди и осемстотин лева) с ДДС, които представляват частичен размер от цялостната претенция в размер на 12 240.00 лева (дванадесет хиляди двеста и четиридесет лева) с ДДС, представляващи платени суми на неосъществено основание по Договор за услуги от 01.09.2021 г., ведно с обезщетение в размер на законната лихва върху главницата за периода от дата на получаване на поканата за доброволно изпълнение от ответника - 03.02.2022 г. до окончателно изплащане на вземането. На основание чл. 55, ал. 1, предл. 2 ЗЗД, а в условията на евентуалност осъдителни искиове с правна квалификация по чл. 59 ЗЗД и чл. 79, ал. 1, предл. 2 ЗЗД, да бъде осъдено ответното дружество да заплати сумата в размер на 4 320.00 лева (четири хиляди триста и двадесет лева) с ДДС, представляващи суми за месец Ноември. 2021 г., дължими въз основа на заплатена в цялост Фактура № 137/02.11.2021 г. на обща стойност от 4 800.00 лева (четири хиляди и осемстотин лева) с ДДС, които представляват частичен размер от цялостната претенция в размер на 12 240.00 лева (дванадесет хиляди двеста и четиридесет лева) с ДДС, представляващи платени суми на неосъществено основание по Договор за услуги от

01.09.2021 г., ведно с обезщетение в размер на законната лихва върху главницата за периода от дата на получаване на поканата за доброволно изпълнение от ответника - 03.02.2022 г. до окончателно изплащане на вземането. Претендират се разноски. Сочат се доказателства. Правят се доказателствени искания.

Във връзка с констатирана от съда нередовност на исковата молба, ищецът чрез своите процесуални представители уточняват в съдебно заседание и с допълнителни писмени молби, че претенцията им за връщане на авансово платените суми по договора е поради неосъществено основание – липса на качествена и в срок престация по процесния договор, което е обогатило ответника за сметка на ищеца. Поддържа, че това е главната претенция, като съединява с нея евентуално претенцията за връщане на процесните суми, поради неоснователно разместване на блага и обогатяване на ищеца до размера на обедняването на ответника. И пак при условие на евентуалност с втория иск – поддържа претенция за обезщетяване на ищеца, поради частично договорно неизпълнение на ответника на основание чл. 79 ал.1 ЗЗД, като претендира това обезщетение с причинна връзка между неизпълнението и настъпилите вреди под формата на платени по договора суми преди неговото прекратяване. Претендира се и мораторна лихва за забава, считано от датата на получаване на показаната за плащане – 03.02.2022 г. до датата на подаване на исковата молба, като в допълнителна уточняваща молба се посочва и нейния размер, който по трите процесни фактури възлиза на 47,60 лв.

В срока по чл. 131 ГПК е постъпил писмен отговор от ответника, с който се потвърждава, че на 01.09.2021 г. е сключен между страните приложеният към исковата молба Договор за услуги в областта на дигиталния маркетинг и рекламата - описани в раздели от I до IV от приложенията към договора, представени от ищеца. Не се оспорва съдържанието и авторството на представените договор и приложения към него, както и издадени от ответника три фактури и трите платежни, удостоверяващи плащането. Не се оспорва също, че фактурите са платени в цялост от ищеца на посочените в платежните нареждания дати. Не оспорват, че дължимото месечно възнаграждение е в размер на 4800 лв. е ДДС, като в него са включени четири категории базови услуги (под номер I, II, III и IV), но се твърди, че всяка базова услуга е със зададени в приложението минимални критерии, които са взаимосвързани и са посочени с арабски цифри. Поддържа се, че ответникът напълно и точно е изпълнил услугите, посочени от ищеца в исковата молба, като изпълненията, за които ищецът не претендира връщане на платени суми. Ответникът обаче твърди, че е изпълнил и други услуги по договора, а случаите, при които е налице неизпълнение (неосъществено основание) не могат да се вменят в отговорност на ответника. Твърди се, че ответникът в действителност е изготвил представените на английски език общо 21 бр. статии. Представените проекти за 2 бр. Бюлетини (на английски език: Newsletter), а също и план за разпространение на съдържание (на английски език: Content Plan) в социалните мрежи, са изготвени от ответника на основание сключения от 01.09.21 г. Договор. Ищецът обаче е пропуснал да представи още I бр. бюлетин, изготвен от ответника, а също и да изложи, че приложения към иска от ищеца план е изменян многократно по време на действие на договора. Договорът в действителност е прекратен от ищеца с 1-

месечно предизвестие, но не с представеното електронно съобщение, а с приложеното уведомление (Доказателство № 1), подадено на 01.11.21 г., като ищецът е посочил, че желае договора да бъде прекратен, считано от 01.12.21 г. Тъй като ищецът е прекратил договора с I-месечно предизвестие, което е изпратил на ответника на 01.11.21 г., а като файл на 03.11.21 г., тоест преди изтичането на срока на договора (който изтича на 01.12.21 г.), на основание т. 18, вр. с т. 15.4 от договора, е направено ВЪЗРАЖЕНИЕ ЗА ПРИХВАЩАНЕ за сумата от 4800 лв., която сума представлява неустойка за предсрочно прекратяване на договора.

Не се оспорва, че ищецът е заплатил на ответника дължимите във връзка с договора възнаграждения за периода септември - ноември 2021 г. (3 месеца) в общ размер на 14 400 лв. е ДДС, като тези суми са предмет на процесните три броя фактури. Ответникът е получил покана за доброволно изпълнение на 03.02.22 г., като чрез процесуалният си представител е оспорил основателността на претенциите - предмет на поканата.

Ответникът подробно е изложил твърденията си за фактите и обстоятелствата на които се основава отговорът и по трите иска. Намира, че искът по чл. 55, ал. 1, предл. 2 ЗЗД с неоснователен, тъй като чл. 55, ал. I, предл. 2 е приложим в хипотези, при които плащането е направено на едно бъдещо основание (например, че ще се сключи в бъдеще договор), което основание впоследствие не е настъпило. Най-честите хипотези, при които този състав намира приложение са при двустранните договори, когато задължението на едната страна се погаси поради последваща обективна невъзможност за изпълнение, както и при сделки под отлагателно условие, когато то не се е сбъднало (Постановление № 1 от 28. V. 1979 г. по гр. д. № 1/79 г. на Пленума на ВС, Решение № 260004 от 10.08.2020 г. на ОС - Стара Загора по в. гр. д. № 1326/2020 г.). Ответникът поддържа, че не е налице неосъществено основание когато престацията е извършена във връзка със сключването и в изпълнение на действащ и действителен след като договорната връзка между съконтрагентите, която не е отпаднала и все още съществува към момента на плащането (Решение № 114 от 22.03.2019 г. на ОС - Бургас по т. д. № 381/2018 г.). Дори и да е налице виновно неизпълнение от страна на ответника па задълженията му по договора, това не води до отпадане на правната връзка между страните и до неосъществяване на основанието, на което се е осъществила ищцовата престация (пак там: Решение № 114 от 22.03.2019 г. на ОС - Бургас по т. д. № 381/2018 г.). Поддържа се, че хипотезата "неосъществено основание" с налице, когато към момента на имущественото прстиране е липсвала юридическа обвързаност за подобно прстиране, но тази юридическа обвързаност се е очаквало да възникне в бъдеще, което обаче не се е случило - именно това очакване е единствената разлика с хипотезата на чл. 55, ал. 1, пр. 1 ЗЗД/начална липса на основание/, в която подобно очакване няма по дефиниция. В случая договорът, сключен между страните е основанието за плащане. Ако в сключения между страните договор е било налице уговорено условие, то условието е оказване на необходимото съдействие от ищеца, за да бъдат изпълнени услугите, а не изпълнението на самите услуги. Ако ответникът е бил недоволен от качеството на услугите - предмет на договора, то същият е могъл да направи съответните възражения по време на действието му, а ако е било налице виновно неизпълнение на услугите от страна па ответника, то ищецът е имал основание да развали договора и да

претендира обезщетение за вреди от неизпълнението, съответно да предяви иск на това основание. В случая ищецът нито е възразявал срещу изпълнението, нито е развалил договора. Поддържа се, че иск по чл. 55, ал. 1, предл. 2 ЗЗД в конкретния случай би бил основателен, ако със сключения договор страните са уговорили постигането на определени резултати, които не са се осъществили (например 1 000 последователи, достигане на трета позиция в Google и прочее) и то само в случай че страните са уговорили това (Решение № 1052 от 1.05.2018 г. на САС по в. гр. д. № 1646/2017 г.). В настоящия случай обаче няма уговорка за постигане на конкретни резултати. Нещо повече, в т. 22 от договора страните са се уговорили, че изпълнителят ответник не гарантира и не носи отговорност за постигнатата ефективност и за постигнатите резултати във връзка с услугите, предмет на договора. Дори да се приеме, че основанието за плащане е изпълнението на услугите, което не се е случило, то следва да се вземе предвид, че причината за ненастъпване на условието на договора (изпълнение на услугите) се дължи на поведението на ищеца. Това води до приложението на фикцията, че условието (изпълнението) се е сбъднало и плащане се дължи. В областта на неоснователното обогатяване следва да се има предвид разпоредбата на чл. 25 ЗЗД, а именно: когато страната, която предварително е дала имотната облага, недобросъвестно е попречила на сбъдването на уговореното отлагателно условие, тя няма да има възможност да иска връщане на даденото. Това разрешение е правилно, тъй като, въпреки че принципът за недопускане на неоснователното обогатяване е водещ и основен, тук ще намери приложение друга водеща максима, не само за облигационното, а за правото изобщо, а именно: „Никой не може да черпи права от неправомерното си поведение“.

Неосъществяването не трябва да се дължи на недобросъвестно поведение на страната, която се позовава на този фактически състав на неоснователното обогатяване (Решение № 1186 от 1.12.2015 г. на ОС - Бургас по в. гр. д. № 1436/2015 г.) Дори да се приеме, че неизпълнението се дължи на причини, за които отговаря ответника, то не е отправена покана от страна на ищеца до ответника за изпълнение, нито е предоставен от същия подходящ срок за изпълнение. Относно иска по чл. 59 ЗЗД – в конкретния случай основанието за плащане на претендираната от ищеца сума е сключеният между страните договор. Отделно от това, ищецът с разполагал с правото да възрази срещу изпълнението, да прекрати договора, да го развали, ако докаже, че са налице предпоставките за това (чл. 260, ал. 1, изр. последно, чл. 262, ал. 2, чл. 264, чл. 265, чл. 268, чл. 79 от ЗЗД). От горното следва, че две от предпоставките за осъществяване на фактическия състав по чл. 59 ЗЗД липсват, поради което намират иска за неоснователен. Относно иска по чл. 79 ЗЗД се поддържа, че на първо място липсват твърдения и факти, които да сочат наличие на основание за уважаване на иск по чл. 79 ЗЗД. Поддържа се, че не е налице и неизпълнение, за което ответникът отговаря. Налице са предпоставките, посочени в т. 14 от раздел III от настоящия отговор, които налагат извода, че неизпълнението на част от услугите се дължи на обстоятелства, за които отговаря ищецът, който е бил и в забава да изпълни задълженията си за оказване на съдействие и предоставяне на необходимите за изпълнение на услугите информация, материали и достъпи. С отговора на исковата молба са представени писмени доказателства по опис, както са направени и доказателствени искания. Претендирани са съдебно-

деловодни разноси.

В с.з. ищецът чрез своите законен и процесуални представители поддържа изцяло предявените искиове с подробни съображения в представена писмена защита.

В с.з. ответникът, чрез пълномощника оспорва искивете. Излага подробни съображения в писмена защита.

От събраните по делото доказателства, съдът прие за установено следното от фактическа и правна страна:

Страните не спорят, а и от представените по делото писмени доказателства се установява, че на 01.09.2021 г. между тях е сключен Договор за услуги, с предмет предоставяне на услуги по дигитален маркетинг, съгласно договорените условия, срокове и възнаграждения за извършването на услуги. Страните са се договорили изпълнителят да предоставя услуги по дигитален маркетинг и реклама, описани изрично в Приложение № 1 „Описание на услугите“, които да бъдат заплащани авансово от възложителя по договора до 10-то число на текущия месец, съгласно договореното в Приложение № 2 „Оферта“ към Договор за услуги. В чл. 12 от договора е уговорено, че изпълнителят издава фактура до 5-число на текущия месец и изпраща същата на посочения в договора имейл адрес на възложителя.

Съгласно чл. 8 от договора, същият се сключва за срок от 3 месеца, с възможност за автоматично подновяване за неопределен срок. В Раздел VII от договора страните са уговорили условията и начините за прекратяване и разваляне на договора. Така в чл. 15.2 до чл. 15.4 страните са уговорили, че договорът се прекратява с изпълнение на услугите по него, по взаимно писмено съгласие на страните, с едномесечно писмено предизвестие, най-рано след изтичане на първите три месеца от датата на неговото сключване. В чл. 16 е уговорено, че ако възложителят не изпълни свое задължение по договора по причина, за която той отговаря, изпълнителят има право да развали договора, след като даде на възложителя едномесечно писмено предизвестие. В чл. 18 и чл.19 от договора страните са уговорили, че при прекратяване на договора преди изтичане на първите три месеца и при неспазване на срока на предизвестieto, възложителят дължи неустойка в определен размер. В следващите текстове на договора се съдържат уговорки освобождаващи изпълнителя от договорно неизпълнение при определени условия и при наличието на определени обстоятелства, като в чл. 22 изрично е уговорено, че изпълнителят не гарантира и не носи отговорност за постигнатата ефективност и за постигнатите резултати във връзка с услугите предмет на договора.

Съгласно Приложение № 1 „Описание на услугите“, което е неразделна част от Договор за услуги от 01.09.2021 г., Изпълнителят е следвало да предостави подробно описаните услуги по дигитален маркетинг, а съгласно Приложение № 2 „Оферта“, което е неразделна част от Договор за услуги от 01.09.2021 г., Изпълнителят е следвало да получи следното възнаграждение, дължимо авансово и на месечна база, за предоставени услуги: I. Поддръжка на Социални профили - 1 000.00 (хиляда) лева/месец без ДДС; Community

Management в Discord - 1 000.00 (хиляда) лева/месец без Newsletter - 1 000.00 (хиляда) лева/месец без ДДС; Базова SEO Оптимизация - 1 000.00 (хиляда) лева/месец без ДДС. Общо: 4 000.00 (четири хиляди) лева/месец без ДДС или 4 800.00 (четири хиляди и осемстотин) лева/месец с ДДС.

Страните не спорят , а и от представените писмени доказателства се установява, че в изпълнение на договореното в Приложение № 2 „Оферта“ към Договора във връзка с чл. 9 от Договора, Възложителят е извършвал следните плащания в периода на действие на същия, както следва: 4 800.00 лева (четири хиляди и осемстотин лева) с ДДС, извършено на дата 08.09.2021 г., представляващо авансово възнаграждение за месец Септември.2021 г., съгласно издадена Фактура № 118/30.08.2021 г. от Изпълнителя; 4 800.00 лева (четири хиляди и осемстотин лева) с ДДС, извършено на дата 11.10.2021 г., представляващо авансово възнаграждение за месец Октомври.2021 г., съгласно издадена Фактура № 130/06.10.2021 г. от Изпълнителя; 4 800.00 лева (четири хиляди и осемстотин лева) с ДДС, извършено на дата 10.11.2021 г., представляващо авансово възнаграждение за месец Ноември.2021 г., съгласно издадена Фактура № 137/02.11.2021 г. от Изпълнителя.

Безспорно се установява, че на 01.11.2021 г. е изпратено уведомление за прекратяване на процесния договор до посочените в чл. 32 от Договора имейл адреси за кореспонденция. В писмото е посочено, че възложителят не е доволен от предоставените услуги, поради което отправя едномесечно предизвестие за прекратяване на договора. Отделно по делото е представен документ, наименован „предизвестие за прекратяване „, от 01.11.2023 г. според което ищецът е предизвестил ответника, че считано от 01.12.2021 г. прекратява едностранно договора с месечно предизвестие.

С покана за доброволно изпълнение от 03.02.2022 г., ищецът – възложител по договора е поканил ответника да погаси в 7-дневен срок своите задължения в размер на претендираната в настоящото производство сума от 122400,00 лв. , като се е позовал на неточно изпълнение и по-конкретно – тъй като ответникът е допуснал както частично, така и пълно виновно неизпълнение на договорените услуги съгласно приложение № 1 към договор. Не е спорно , че изпратената по електронен път покана е получена и в срока за изпълнение процесната сума не е била изплатена на ищеца.

В отговор на тази покана на 04.02.2022 г. , ответникът чрез свой пълномощник първоначално е заявил готовност за разговори за доброволно уреждане на създалата се ситуация , а в последствие отново с имейл е уведомил ищеца , че не е склонен на доброволно уреждане , тъй като претенциите на ищеца са неоснователни.

По делото като писмени доказателства са представени кореспонденции, водени в електронното пространство, както между ищеца и ответника като преддоговорни отношения във връзка с подготовката за сключване на процесния договор, така и кореспонденция на ответника с техни съконтрахенти или потребители на сайтове в областта на дигиталните услуги- следващи по време прекратяването на процесния договор и дори следващи подаването на настоящата искова молба – които документи , съдът не подлага на обстоен анализ , доколкото същите са неотнормирани към спора , понеже не съдържат доказателства за спорните между страните обстоятелства.

Представена е също на хартиен носител , копие от провеждани между страните имейл разговори във връзка с изпълнението на процесния договор / предоставяне на достъп, , одобряване на изготвената стратегия, , покана за среща за обсъждане на съдържанието за социалните мрежи, , чат във връзка с редактиране на „ план за съдържание „/, като в тази връзка са и събраните по делото гласни доказателства.

В показанията си св. К. Т. К. , Г. Л. Д. , К. В. З. и Лия М. К. – всички служители при ответника към момента на сключването и действие на процесния договор – поддържат, че са взели участие в изработване , респективно - активизиране и оптимизация на уговорените между страните дигитални услуги. Уговорени били четири основни услуги / съответстващи на приложението към договора „описание на услугите/, като част от тях били еднократни - например „Анализ и стратегия на социалните мрежи „ и „Създаване на обединена визия“- т.е. с еднократното им изпълнение то се изчерпва , а не се провежда ежесечно за срока на договора. Свидетелите установяват, че в хода на изпълнение на договора се е достигало до неговото усложняване, доколкото от страна на ищеца се искали по няколко корекции / например на подготвеното съдържание / . Имало периоди на забавяне на обратната връзка с ищеца , които също забавяло тяхната работа по изпълнението. За да изпълнят своите задължения следвало да получат одобрение на стратегията на съдържанието и това ставало ежесечно. Всеки един от свидетелите твърди , че се занимавал с различни дейности необходими за осъществяване на поетите с договора дигитални услуги, но всеки един от тях поддържа, че не са получавали от ищеца необходимата им информация или необходимото одобрение своевременно , като това често забавяло тяхната работа или дори я правело невъзможна за изпълнение, тъй като концепциите на ищеца понякога били неясни или необходимата между тях кореспонденция не се получавала поради несвоевременна реакция от ищцовата страна. През времетраенето на договора , нито един от свидетелите не бил уведомен при провеждани разговори с представител на ищеца , че последният има някакви възражения или оплаквания относно поетапно или еднократно изпълнявани услуги или отделни елементи включени в тях.

За изясняване на спора от фактическа страна по делото е допусната съдебно-техническа експертиза, заключението по която съдът като компетентно изготвено и неоспорено от страните съдът кредитира изцяло. Според вещото лице Т., липсата на ясно уговорени между страните количествени измерители , както и на вторични установяващи документи / протоколи , констатации/ прави ненадеждно установяването на реално предоставени от изпълнителя услуги и техния обем. Вещото лице дава заключение, че особеностите на възложените услуги за дигитален маркетинг и начина по който са формулирани в договора / приложението към него / - нямат характер на самостоятелни услуги / дейности , които могат да се изпълняват и оценяват поотделно. Същото така според ВЛ не е налице договорна или методологична основа за диференцирана оценка , като отделни независими дейности за количествено / брой , проценти / определяне на степен на изпълнение , респективно обем на извършените услуги. Предложеното от ищеца /и претендирано от него в исковата молба/ аритметично пропорционално разделяне на услугите в парично изражение / при допускане на договорени 14 на брой отделни услуги /

не отчита взаимната свързаност и маркетингова последователност на някои от тях. Вещото лице дава подробно обяснение на принципното съдържание, което характеризира всяка една от дигиталните услуги. Посочва еднократните услуги и тези с продължаващо действие. Вещото лице е категорично, че за изпълнение на всяка една от уговорените в договора дигитални услуги е необходимо съдействие от страна на възложителя – ищец. Аргументира се както с изрично уговореното между страните в договора / т.2 – конкретни параметри зададени от възложител, т.4.2 възложителят определя параметрите за изпълнение на услугите, т.4.4, възложителят е длъжен да оказва съдействие, т.4.5 възложителят е длъжен да предостави цялата необходима информация, т.4.6 – възложителят има правото да променя зададените параметри, т.5.3 изпълнителят има правото да получава информация от възложителя/ така и със спецификата на всяка една от дигиталните услуги. Вещото лице дава заключение, че наличието на пропуски и забавяне в комуникацията / недостатъчно съдействие от страна възложителя, неуминуемо оказват влияние на протичането във времето, качество на изпълнение и респективно- крайни резултати / забавяне, непълно изпълнение, неизпълнение / . Извода на ВЛ е, че изпълнението на услугите в обхвата на процесния договор изискват реализация на концептуални виждания на ищеца „и“ и е осъществимо в сътрудничество / съдействие и предоставяне на информация между страните по договора.

При така установена по делото фактическа обстановка, от правна страна съдът приема следното :

Въпреки непрецизната формулировка на обстоятелствата в исковата молба и в допълнителните уточняващи, според които ищецът твърди, че е накърнена правната му сфера и е заявил искане до съда за защита на неговите права, съдът след анализ на тези обстоятелства във връзка с поддържания петитум намира, че правният спор се свежда до това доколко, ищецът е заплатил процесната парична сума на неосъществило се основание, а именно – при претендирано частично неизпълнение на част от предмета на сключен между страните договор, респективно пълно неизпълнение на друга част от уговорените дигитални услуги.

Изхождайки от тези обстоятелства и съответно предявеното искане за защита, съдът приема, че правната квалификация на този главен иск е чл. 55 ал.1 пр.2 ЗЗД. Самият ищец поддържа в първото по делото заседание и изготвяне на доклада, че по тази главна претенция претендира своето облигационно право да не се допуска неоснователното му обогатяване, а не на плоскостта на съществувалите, но прекратени между страните договорни отношения. По третия обективно евентуално съединен иск ищецът обосновава неоснователността на възражението на ответника за неосъществено съдействие при изпълнение на договорните задължения, тъй като според изложените от ищеца твърдения те са на плоскостта именно на претърпаното от него при неосъществило се основание.

Според чл. 55 ал.1 ЗЗД, който е получил нещо без основание или с оглед на неосъществено или отпаднало основание, е длъжен да го върне. В настоящия случай ищецът се позовава на неосъществило се основание, като приема, че това е частично изпълнени или неизпълнени от ответника услуги по договора. Втората хипотеза на чл. 55

ал.1 33Д има предвид получаване на престация / имуществена облага / с оглед на очаквано да се осъществи в бъдеще основание. И при трите хипотеза на чл. 55 ал.1 33Д на връщане подлежи реално полученото – както се претендира и в настоящия случай / а не по-малката стойност между обогатяването и обедняването както е при общия състав на чл. 59 33Д /.

По настоящото дело няма спор между страните , че между тях валидно е бил сключен договор за извършване на маркетингови услуги , по който ищецът е бил възложител, а ответното дружество - изпълнител. Не се спори също така и се установява, че в съответствие с уговореното между страните в сроковете предвидени в договора, ищецът е заплатил изцяло уговорените за плащане като помесечни суми / три броя фактури и платежни документи / , като отново в съответствие с уговореното в договора , преди изтичане на 30 дни от първоначално уговорения тримесечен срок – той е отправил предизвестие за прекратяване – считано от края на този първоначално уговорен тримесечен срок. По този начин той е предотвратил настъпването на последиците уговорени в договора за неговото автоматично подновяване. Не е спорно, че от 01.12.2021 г. страните са прекратили договорните си отношения, като около два месеца по-късно ищецът е отправил писмена покана до ответника за връщане на част от заплатената от него сума по договора, с твърдения за частично или пълно неизпълнение. Няма спор, че страните не са постигнали извънсъдебна договореност по този ред и това обосновава правият интерес от предявяването на настоящия спор пред съда.

По същество не се оспорва , че ответникът е изпълнил някои от услугите / във връзка с което ищецът твърди , че не претендира връщане на част от платените от него суми / , като ищецът прави разбивка и остойностява тези услуги по начин , за който не се твърди и не се установява да е уговорен писмено или устно между страните. Именно във връзка с така определеното в искова молба остойностяване и във връзка с оспорване от страна на ответника, ВЛ Тораманов, дава заключение , че не само не е налице договорна / както констатира и съда в настоящото производство / , но и методологична основа за диференцирана оценка като отделни независими дейности за количествено / брой , проценти / определяне на степен на изпълнение , респективно обем на извършените услуги . Допълва , че предложеното от ищеца в исквата му молба разделяне на услугите в парично изражение , не отчита взаимната свързаност и маркетингова последователност на някои от тях. Тези изводи на вещото лице се потвърждават и от събраните по делото гласни доказателства, според които особеността на възложените услуги за дигитален маркетинг нямат характер на самостоятелни услуги , които могат да се изпълняват и оценяват поотделно. Някои от тях са с еднократно изпълнение и с това се запълва изцяло тяхното съдържание. Други пък зависят и са взаимосвързани с други дейности, като вещото лице е категорично , че за изпълнение на тези услуги е абсолютно необходимо своевременно съдействие от страна на възложителя.

При тези фактически данни и безспорно установени и доказани обстоятелства , съдът приема , че претенцията на ищеца за връщане на платени от него суми на неосъществило се основание – е неоснователна, тъй като не е доказана нито по основание , нито по размер.

На първо място съдът приема, че ищецът е заплатил процесните суми не очаквайки бъдещо юридическо събитие с обвързващ за страните характер, а на основание сключен между тях договор, чиято валидно не се оспорва / твърдения за нищожност или унищожаемост липсват /. Този договор е породил валидно правните си последици- т.е. породил е договорни отношения между страните, поради което и изплатеното от ищеца като възнаграждение за договорени услуги – не е платено при неосъществило се основание, а на базата на този договор. Съвсем друг е въпросът за твърдяното от ответника договорно неизпълнение, което при тази правна конструкция не може и да бъде обсъждано. В случая спорните си права по този иск ищецът е избрал да заяви като неоснователно разместване на блага, тъй като той не твърди и не се установява да е развалил договора поради виновно неизпълнение от страна на ответника. Прекратил го е с едностранно писмено предизвестие, което е породило своето действие след изтичане на срока на предизвестieto / което съвпада и с първоначално уговорения срок на договора от 3 месеца/. Така твърдените обстоятелства във връзка с изпълнение на задълженията на ответника, не са относими към подържаната от ищеца конструкция на главния иск за „неосъществено основание“, тъй като тези обстоятелства са основания за разваляне на договора / било поради отпаднал интерес от забавеното изпълнение било след даден срок за изпълнение / при което страните ще дължат връщане на всяка една престация получена въз основа на развалиния договор. В случая със самото сключване на договора основанието за дължимост на процесните суми е било осъществено и те не могат да се търсят като дадени при неосъществено основание.

Дори и да се приеме, че платените от ищеца суми по договора са имали за основание изпълнението на насрещни задължения и това основание не се е осъществило, то в съответствие с доказателствената тежест, която се носи от ищеца, същият не доказва размерите на неоснователно размените според него блага. Това е така, тъй като в договора платимото за съответната услуга уговорено като глобална сума и е еднакво за всеки месец, а от заключението на вещото лице и от показанията на свидетелите се установява, че уговорените дигитални услуги са специфични и по начина по който са определени в договора нямат характер на самостоятелни услуги, които да могат да се изпълняват и оценяват поотделно. Липсва методологична основа за такава оценка. Ищецът не оспорва и затова претендира връщане на само част от заплатеното, но при това положение не са налице категорични доказателства кои са частично неизпълнените и изцяло неизпълнените услуги / доколкото те не са самостоятелни дейности, а са взаимно свързани и както безспорно се установява някои от тях са еднократни и няма как да се изпълняват съответно заплащат и в останалия период от договора – така както са уговорили самите страни по договора/.

Тези обстоятелства обосновават крайния извод на съда за неоснователност на претенцията по чл. 55 ал.1 ЗЗД, както и на акцесорните по чл. 86 ЗЗД за присъждане на обезщетение за забава под формата на мораторна лихва и законната лихва върху главницата.

По евентуално заявената претенция, по която с оглед на изхода от главния иск съдът дължи произнасяне – с правно основание чл. 59 ал.1 ЗЗД, съдът приема следното. Тази норма визира общия случай на неоснователно обогатяване, но както съдът посочи по-горе

в случая е бил налице валидно сключен между страните договор , поради което ищецът е платил процесните суми като изпълнение на задължение по този договор – т.е. на валидно правно основание и затова не разполага с вземане и по чл. 59 ал.1 ЗЗД. Събраните по делото доказателства не установяват и не доказват , че получените от ответника суми са го обогатили без основание за сметка на ищеца. Напротив -това са суми платени в изпълнение на насрещна престация, по уговорено между страните договорно задължение. Аксесорната претенция за лихва за забава / от датата на поканата до датата на подаване на исковата молба и от този момент до изплащане на вземанията / също е неоснователна.

По третия евентуално съединен иск с правно основание чл. 79 ал.1 ЗЗД , съдът намира същият за неоснователен. С тази искова претенция ищецът претендира , че са налице кумулативно изискуемите елементи/становище на л. 255 от делото и уточнителните молби /, а именно – договорно задължение, виновно неизпълнение, вреди настъпили от неизпълнението и причинна връзка между неизпълнението и настъпилите вреди.

Безспорно по делото се установява, от показанията на разпитаните по делото свидетели и заключението на ВЛ , че договорът е за изпълнение на определени дигитални услуги , на не за постигането на определен резултат. Същото е видно и от съдържанието на самия договор, където в чл. 22 изрично е уговорено, че изпълнителят не гарантира и не носи отговорност за постигнатата ефективност и за постигнатите резултати във връзка с услугите предмет на договора. Освен това гласните доказателства и заключението на експерта безспорно установяват , че оказване на необходимото съдействие от страна на ищеца е абсолютно необходимо условие за качественото и в срок изпълнение. Безспорно е също така , че ищецът е имал допълнителни изисквания, променял е част от задачите в хода на изпълнението , но липсват безспорни доказателства по време на действие на договора да е направил съответните възражения за некачествено или неточно или несвоевременно изпълнение. Не се твърди и не се установява поради виновно договорно неизпълнение на услугите от страна на ответника, ищецът да е развалил договора и да претендира обезщетение за вреди от неизпълнението. По делото липсват категорични доказателства за твърдяното частично договорно неизпълнение, доколкото самото съдържание на договора е така съставено, че липсва диференцирана оценка на отделни независими дейности за количествено / брой , проценти / определяне на степен на изпълнение , респективно обем на извършените услуги. В самия договор при уговаряне на задължението за изпълнение на определените дигитални услуги не е отчетена взаимната свързаност и маркетингова последователност на някои от тях, а особеността на възложените услуги за дигитален маркетинг нямат характер на самостоятелни услуги , които могат да се изпълняват и оценяват поотделно, поради което и не може да се определи , коя от услугите е извършена цялостно , коя частично и каква е стойността на всяка една от тях.

От друга страна по делото са събрани гласни доказателства, които не се опровергават от други , от които се установява , че ищецът не винаги и не винаги в срок е съдействал на изпълнителя , поради което дори и да се приеме , че е налице някакво неизпълнение, то следва да се вземе предвид, че причината за несвоевременното или некачественото изпълнение на услугите се дължи и на поведението на ищеца. Както се

посочи по-горе -не се твърди и не се установява , ищецът да е възразил срещу изпълнението, да е развалил договора при наличие на предпоставките за това /чл. 262, ал. 2, чл. 264, чл. 265 и чл. 268 ЗЗД/. Напротив – същият е извършил плащане в срока на договора , за което е издал и осчетоводил процесните три броя фактури.

Акцесорните претенции за присъждане на лихва за забава и по иска с правно основание чл. 79 ал.1 ЗЗД също са неоснователни.

Тъй като съдът приема за недоказани претендираните от ищеца състави на неоснователно обогатяване и евентуалния за вреди от договорно неизпълнение , не намира за нужно да обсъжда възразенията за прихващане на ответника с претендирано обезщетение за неспазен срок на предизвестieto - като евентуално заявени.

По разноските. С оглед на изхода от спора ищецът дължи на ответника разноски сторени в настоящото производство. Според представения по делото списък по чл. 80 ГПК и писмени доказателства , тези разноски са в размер на 3120,00 лв. / с ДДС / адвокатско възнаграждение, възнаграждение в размер на 300,00 лв. за процесуално представителство по време на 2- ро открито съдебно заседание, възнаграждение в размер на 300,00 лв. за процесуално представителство по време на 3- то открито съдебно заседание и 300,00 лв. за процесуално представителство в 4- то съдебно заседание или общо адвокатско възнаграждение в размер на 4020,00 лв. , както и заплатен депозит за възнаграждение на вещо лице в размер на 250,00 лв.Общо претендираните и доказани разноски са в размер на 4270,00 лв. В предпоследно съдебно заседание, процесуалната защита на ищеца е направила своевременно възразение за прекомерност на адвокатското възнаграждение на ответника , което съдът намира за основателно. Минималния размер на възнаграждението на адвокат според цената на иска / чл. 7 ал.2 т.3 от НМРАВ / е в размер на 1516,00 лв. На основание чл. 7 ал.9 НМРАВ за всяко следващо заседание след второто / а те са две според представения в последното по делото заседание списък по чл. 80 ГПК,тъй като за 2- ро заседание не се полага допълнително възнаграждение / на защитата на ищеца се следват още 500,00 лв. / по 250,00 лв. за всяко заседание след второто / или общо минималния размер се определят от съда в конкретния случай на 2016,00 лв. Тъй като настоящото дело се отличава със значителна фактическа,но не и с висока правна сложност, съдът приема че съобразно този критерий възнаграждението на процесуалния представител на ответника следва да се сведе до сумата в размер на 3200,00 лв. В този размер следва да бъдат присъдени сторените от ответника разноски за възнаграждения на адвокат, ведно с разноски за ВЛ или общо сумата в размер на 3450,00 лв.

Въз основа на изложените по-горе съображения, Пазарджишки районен съд :

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявените иски от „и „ ЕООД ЕИК **, със седалище и адрес на управление : гр. ** представлявано от управителя Е. Б. П. против „Ф**с „ ЕООД ЕИК **, със седалище и адрес на управление : гр. Пазарджик, ул. „** представлявано от управителя Б. П. да заплати на „и“ ООД, ЕИК: **, сумата в общ размер от **12 240,00 лева** (дванадесет хиляди двеста и четиридесет лева) , като получена на неосъществено основание , ведно с обезщетение за забава считано от дата на получаване на поканата за доброволно изпълнение от ответника - 03.02.2022 г. до датата на подаване на исковата молба в размер на **47,60 лв.** и законната лихва считано от датата на подаване на исковата молба - 15.02.2022 г. до окончателно изплащане на вземането , както и в условията на евентуалност осъдителни иски за присъждане на сумата в общ размер от **12 240,00 лева** (дванадесет хиляди двеста и четиридесет лева) , представляваща неоснователно обогатяване на ответника за сметка на ищеца, ведно с обезщетение за забава считано от дата на получаване на поканата за доброволно изпълнение - 03.02.2022 г. до датата на подаване на исковата молба в размер на **47,60 лв.** и законната лихва считано от датата на подаване на исковата молба -15.02.2022 г. до окончателно изплащане на вземането, както и в условията на евентуалност осъдителни иски за присъждане на сумата в общ размер от **12 240,00 лева** (дванадесет хиляди двеста и четиридесет лева), представляваща обезщетение за имуществени вреди от частично неизпълнение по сключен Договор за услуги от 01.09.2021 г., ведно с обезщетение за забава считано от дата на получаване на поканата за доброволно изпълнение от ответника - 03.02.2022 г. до датата на подаване на исковата молба в размер на **47,60 лв.** и законната лихва считано от датата на подаване на исковата молба 15.02.2022 г. до окончателно изплащане на вземането – като неоснователни.

ОСЪЖДА „и „ ЕООД ЕИК **, със седалище и адрес на управление : гр. ** представлявано от управителя Е. Б. П. да заплати на „Ф**с „ ЕООД ЕИК **, със седалище и адрес на управление : гр. Пазарджик, ул. „** представлявано от управителя Б. П. сторените по делото разноси в общ размер от 3450,00 лв.

Решението може да се обжалва с въззивна жалба пред ПзОС в двуседмичен срок от съобщаването му на страните, а копие от същото да им се изпрати.

Съдия при Районен съд – Пазарджик: _____